

JANNIK

Flæskestegen var omtrent 30 centimeter i diameter, en rigtig krabat, som han havde købt hos Slagter Lund. Kødet ville gøre julemiddagen med brunede kartofler, vildtsauce og rødkål komplet. Jannik satte stegen ind i ovnen, skrællede kartofler og stillede dem på komfuret, så de var klar til at blive kogt senere. Han dækkede op til kaffebord med julestel fra Mads Stage og lavede et fad med Bridge mix og klejner. Sigrid smilede, da han hældte friskbrygget kaffe op til hende.

”Hvor du sørger godt for det hele, min dreng.”

Jannik trak på skuldrene. ”Du plejede at bage klejner og rulle marci-pankonfekt med mig hver den første december. Hvad synes du om de her?”

Han holdt en af Karen Volf-klejnerne op foran sig.

Sigrid sukkede. ”De smager da udmærket, synes du ikke?”

”Jo da. Hvis man er til spånhøvler tilsat fedt og sukker.”

”Vær nu ikke en lyseslukker. Hvad med kalenderlyset, det er da brændt helt ned. Du må hellere slukke det, inden der går brand i grenene.”

Jannik rejste sig op og pustede lyset ud. En sveden lugt af gran fyldte stuen.

”Det var bedre,” sagde Sigrid og knækkede et stykke af en klejne med fortænderne. ”Er du klar til pakkelegen i morgen?”

”Shit! Det har jeg glemt.”

”Pyt med det.”

”Jeg køber nogle små gaver i morgen. De har åbent i Fakta.”

”Mmm. Hvad med julegaverne? Har du ordnet dem?”

”Ja, selvfølgelig. De ligger inde på mit værelse.”

”Godt. Nå, nu vil jeg gerne ind og slå brikker, inden der kommer direkte julegudstjeneste i tv. Tak for dejlig kaffe sammen.”

”I lige måde.”

Hun rejste sig op fra stolen og tog sig til lænden. Da hun passerede Jannik, smækkede hun ham på den ene balle. Ikke hårdt, men lige tilstrækkeligt til, at han følte en trang til at smække tilbage, men han turde ikke. Hendes krop var blevet skrøbelig med alderen, selvom hendes sind stadig var stærkt. Hun kunne være mild og medgørlig, som hun var i dag. Men hvis han begyndte at fortælle hende om none, der var intervallet mellem den første og den niende tone i en dur-skala, gik hendes tålmodighed selvfølgelig lige en runde i Øgade-kvarteret.

Jannik sendte Sigrud et varmt blik, idet hun gik ind på sit værelse. Han satte sig i sofaen med sin guitar og spillede nogle akkorder af *Driving Home for Christmas* med Chris Rea. Janniks myoser i nakken løsnede sig, mens han lod fingrene glide hen over de glatte strenge.

Det ringede på døren. Han satte guitaren op ad væggen og gik ud og åbnede. En kvinde og en mand stod udenfor. Før Jannik nåede at registrere mere, præsenterede kvinden sig som Sophie Liv Kristoffersen og sin makker som Thor Lyng Frisgaard. Hun meddelte, at de var fra politiet, og at de gerne ville tale med ham. Han viste dem ind til spisebordet, hvor betjentene satte sig over for ham.

Thor, som var særdeles mørk i huden, tog en notesbog i A6 størrelse frem. ”Vi har desværre en trist meddelelse til dig. Edgar Mogensen, din tidligere klassekammerat, er fundet død.”

”Nej, hvor tragisk!” Jannik trak sig i kinden. ”Hvordan døde han?”

”Han blev fundet i en trappeskakt et par gader herfra. Et vidne har set ham passere din gade nogle gange i den seneste tid, såvel som han er blevet set sammen med to af dine partifæller.”

”Ja! Det er rigtigt. Edgar genoptog kontakten til mig første december, fordi han var flyttet tilbage til Aalborg og gerne ville høre om vores parti. Han og mine kammerater, Lasse og Michael, havde nogle samtaler, hvor

de satte ham ind i vores program, og Edgar virkede meget interesseret i at blive medlem.”

Sigrids stemme lød i det samme inde fra hendes soveværelse. ”Edgar! Hvem taler du med?”

”Ikke nogen særligt. Bare sov videre!”

Jannik gjorde et kast med hovedet. ”Det er min mor. Hun forsøger at få sig en lur, før vi skal fejre juleaften.”

”Åh, jamen vi har også en del flere afhøringer at foretage, før vi kan holde fyraften. Så her har du mit visitkort.” Thor rakte ham et gulbrunt kort med hans navn samt adressen på afdelingen for Personfarlig Kriminalitet. ”Det er godt, at hun har en søn som dig til at tage sig af hende.”

”Jeg betragter det som et privilegie.”

Thor smilede og gav ham hånden til afsked. ”Tøv ikke med at kontakte mig, hvis du har nogle oplysninger, du vil dele med os. Hvad som helst, du måtte komme i tanker om, kan hjælpe os på vej i efterforskningen.”

”Tror I, der er tale om andet end et hændeligt uheld?”

”Ja, vi har desværre stærke indicier på, at der er sket en forbrydelse. Men nu vil vi ikke tage mere af din tid. God jul!”

”Tak og i lige måde.”

Jannik lagde hovedet på sned og betragtede Thor indgående. Spørgsmålet om hans nøjagtige herkomst lå og brændte på tungen, men han beherskede sig, rejste sig roligt op fra stolen og gav også hånd til Sophie.

Resten af dagen forløb heldigvis uden flere ubehagelige overraskelser, og Sigrid var veloplagt, da hun stod op af luren. Efter julemiddagen, turen om juletræet og gavedelingen satte Jannik sig i sofaen og åbnede en metalæske formet som et hjerte med samme farve som de røde lys i adventskransen. Han rakte æsken til Sigrid, der fiskede en af karamellerne op af æsken, trak det knitrende papir af og tog slikket i munden. Hun så i lang tid på lysene på juletræet med stjerner funklende i sine øjne.

Jannik rejste sig op fra sofaen og lagde en karrygul uldplaid omkring hende.

”Tak min dreng.”

”Tak for en god juleaften, mor.”

”Jeg er ved at være træt. Er det for tidligt at gå i seng?”

”Du har holdt ud helt til klokken elleve. Jeg kan godt se, at du er udmattet.”

”Vi plejer at blive oppe sammen til midnat juleaften. Jeg kan se, at du er skuffet over mig.”

”Jeg er på ingen måde skuffet. Jeg er også bare træt, og det skyldes vel årstiden. Vi har jo ikke ligefrem campingsol til at holde os i gang.”

Grinende tog hun sig om albuen. ”Åh, mine gamle led.” Hun strakte sig og skjulte et gab med hånden. ”Det var sødt af dig at give mig Irma pigen. Hendes blå kjole passer til dine øjne. Det er godt, at du ikke arvede din fars.”

Sigrid rakte ham metalæsken med karameller. Han lagde den på sofa-bordet ved siden af Irma porcelæns-pigen.

”Uri havde jo brune øjne. Din biologilærer sagde engang til dig, at du måtte være født uden for ægteskab, fordi brune øjne genetisk vinder over blå øjne.”

”Det havde jeg helt glemt. Han var et vrøvlhoved.”

”Jeg havde i hvert fald ikke en affære med postbuddet.” Hun udstødte en kort latter. ”Der er blot en overvejende sandsynlighed for, at folk med brune øjne avler børn med brune øjne.”

Jannik nikkede og mærkede en uro i sine ben. Han sad lidt og holdt hænderne knyttede på sine lår.

Hun gabte igen, denne gang voldsommere. ”Hvad er klokken nu?”

”Kvart over elleve. Åh, gå nu bare i seng. Så er der en ny og spændende dag i morgen.”

”Ja, vi går sammen ned og handler nogle julegodter i Fakta.”

”Dem kan vi aldrig få for mange af. Godnat, mor.”

”Godnat, Jannik.”

Han blev siddende og så et retssagsdrama med Richard Gere i hovedrollen. Selvom han havde brune øjne, lignede han ikke Janniks far. Uri var ligesom Jannik kraftig af bygning, og Jannik havde arvet en tendens

til topmave. Uri betød 'mit lys'. Det kunne i Janniks fars tilfælde vist diskuteres, hvor rammende den betegnelse var.

Det føltes, som om sofaen rykkede sig under Jannik. Han holdt fast om hynden, han sad på. Knugede det riflede velourstof, indtil han igen mærkede, at alt var ved det normale. Hvis bare han kunne sove. Men et instinkt inden i ham pressede ham til at blive siddende i sofaen. Undgå hans soveværelse.

Den blytunge fornemmelse i kroppen gjorde det let at adlyde instinktet og blive siddende i sofaen. Han så filmen til ende, rejste sig op og børstede tænder på badeværelset. Der var lidt blod fra gummerne. Han brugte tandtråd, skyllede munden og gik ud i køkkenet. På bordet stod der tallerkener med sovserester og risalamande.

En pludselig friskhed fyldte ham ved mindet om aftenens forløb. Middag præcis klokken atten. En tur rundt om juletræet, hvor de nåede et vers af hver af de salmer, som Sigrid gerne ville synge, før hun dejsede om i lænestolen. Rolig og med et smil om læberne. Åbning af julegaver. Hun fik ud over Irma pigen en bog af Jojo Moyes. Jannik fik et gavekort til Silvan, så han kunne købe materiale til at forny redskabsskuret oppe i sommerhuset. Han havde udskudt reparationen, fordi Ren Fremtid optog ham i stigende grad de sidste to år, hvor medlemmerne strømmede ind i hele landet. I Aalborg-afdelingen, som han var storkredsleder for, lå de jævnt i forhold til landsgennemsnittet, men der var en stemme i Jannik, der sagde, at hans mål for 2021 var at overgå Sjællands storkreds, der havde rekorden. Det burde være muligt ved hjælp af ordene fra den romerske satiriker Juvenal, der for 2000 år siden havde set lyset: Brød og skuespil. Det var opskriften på ægte succes med gruppemøderne.

Til mødet i januar havde han planlagt at servere sandwiches med ribbenssteg og rødkål såvel som med falafel. Budskabet burde være enkelt: I Ren Fremtid var der plads til alle. Indvandrere som danskere. Kødspisere som veganere. Så længe de betalte skat og havde en religionsdyrkelse, der ikke gik langt ud over, hvad den danske stat kunne håndtere, var det rimeligt for Jannik. Han brugte gladeligt en del af partistøtten på at ce-

mentere dette budskab, så længe det medførte en selvopfyldende profeti i forhold til Juvenals politiske tips.

Efter at have taget opvasken åbnede Jannik døren ind til sit soveværelse. Han stod længe i døråbningen og betragtede rummet, før han trådte ind i det. Lasse og Michael lå på gulvet henne ved radiatoren.